μ. презрю, ишн. παραβλέπω, παρορά-ω-ῶ, ὀλιγορέω-ῶ, παραθεωρέω-ῶ. прбл. прощáю, ѿпꙋщáю. 2) καταφρονέω -ῶ, περιφρονέω-ῶ, ὑπερορά-ω-ῶ, ὑπερφρονέω-ῶ.

Преемлю, ешн. парт. -млѧхъ. καὶ πλέον οὐ. διαδέχομαι. =преемствꙋю.

Презрѣніе, ія. οὐδ. παράβλεμμα, παράβλεψις, παρόρασις. 2) καταφρόνησις, περιφρόνησις, ὀλιγωρία, ὀλιγώρησις.

Преизбыва́ю, ешн. περισσεύω, ὑπερπερισσεύω, ὑπερπλεονάζω. = преизбы́точествꙋю. прбл. и҆збы́точествꙋю, и҆збыва́ю.

Преизли́ха. ἐπιρ. ὑπερεκπερισσοῦ, (καὶ ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ), περισσῶς. прбл. и҆злиха, пребо́лѣ. §по преизли́ха. = Преизли́ха.

Преизли́шнѣ. ἐπιρ = τῷ προηγ.

Преизоби́лꙋю, ешн. преизоби́ловахъ. ὑπερπλεονάζω, ἔχω μεγάλην ἀφθονίαν ἀπό τινος. прбл. преизбыва́ю.

Преизоби́льный, аѧ, ое. ἐπιθ. δαψιλέστατος, ἀφθονώτατος, ὑπερπερισσός.

Преизѧ́щный, аѧ, ое. ἐπιθ. ἐξοχώτατος, ἄριστος. περίβλεπτος, περίφημος.

Преименꙋю, ешн. преименова́хъ. μετονομάζω.

Преспо́днїй, аѧ, ее. ἐπιθ. καταχθόνιος. § преспо́днѧѧ, днихъ. οὐδ. πληθ. ὡς οὐσιαστ. τὰ καταχθόνια, τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Преспо́лненный, аѧ, ое. μτχ. παθ. ὑπεργέμων, λίαν πολὺ πεπληρωμένος - μεμεστωμένος. ὅθεν· ἀφθονώτατος, δαψιλέστατος = преизоби́льный. 2) καὶ ἀντὶ ἐπιθ. (ὑπερθετ.) πληρέστατος. = по́лнѣйшїй.

Преклонѧ́ю (καὶ преклонѧ́ю), ешн. μ. преклоню́, ни́шн. (μτβατ.) κλίνω, κάμπτω, ἐπικάμπτω, ἐπικλίνω, ὑποκλίνω. §колѣ́но преклонѧ́ю. γόνυ κάμπτω. καὶ πληθ. преклонѧ́ю колѣ́на. κάμπτω τὰ γόνατα, τίθημι τὰ γόνατα = прегиба́ю колѣ́на. §вы́ю -главꙋ́ преклонѧ́ю. αὐχένα -κεφαλὴν κλίνω = приклонѧ́ю. § преклонѧ́ю кого́ на ми́лость. κάμπτω, ἐπικάμπτω (τινὰ) εἰς συμπάθειαν.